

متن پرسش

سلام علیکم: آیا غلبه بر صفات ذاتی شخص یا یک جنس خاص طبق دستورات شریعت، کمالی مضاعف برای انسان محسوب می شود؟ برای مثال شخصی که ذاتا تندخوست اگر غضب را کنترل کند یا جنس زن که ذاتا پرحرف تر از مرد آفریده شده اگر سکوت اختیار کند، به خاطر زحمت مضاعفش در این راه، کمال مضاعفی عایدش می شود؟ سوال دیگر در راستای این سوال اینکه، خالق حکیم مهربان که جنس زن را به دلایل حکیمانه توانایی گفتاری بیشتر بخشیده و حتی در مواردی حرف زدن با همسر یا دیگران را به عنوان راه رهایی از مشکلات برای او قرار داده (البته اگر همین ادعا صحیح باشد)، یک زن پایبند به اصول اخلاقی شرع مقدس چطور می تواند مصادیق استفاده صحیح از این نعمت و سکوت مورد تاکید موکد اسلام را دریابد؟ با سپاس فراوان. التماس دعا.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: هرکس برای تعالی خود مسیر امتحانی در پیش دارد حال آن که باید در عین توانایی پرحرفی، خود را کنترل کند و یا آن که در عین تندخویی باید حلم را بر خود حمل کند و حتی اگر به گفته‌ی شما کسی توانایی بهترسخن گفتن را داشته باشد، باید آن نعمت را در مسیر انجام وظیفه و اُنس با خدا مدیریت نماید وگرنه نعمتی است که به نعمت تبدیل می‌شود و مسیر سقوط او در دل همین نعمت شکل می‌گیرد. موفق باشید